

Jak to u nás chodí

Při poskytování péče respektujeme **individualitu dítěte**, jeho schopnosti i momentální náladu. Snažíme se využít každou situaci k navození dobré pohody, námětu poznávání a všestrannému rozvoji.

Během **volné hry** bereme ohled na vlastní volbu každého dítěte, jak a s čím si chce hrát. Jsme připraveni dítě, v této jeho aktivitě podpořit a nabídnout mu další navazující činnosti.

K dobré pohodě je potřeba zajistit dětem **pocit bezpečí a sounáležitosti**. K tomu velmi přispívá vstřícný a individuální přístup ke každému dítěti i jeho rodině, uspokojení základních biologických potřeb, dodržování pravidelného denního režimu i využití rituálů a opakujících se činností, které dětem usnadňují časoprostorovou orientaci i socializaci. **Opakování společných činností**, říkanek, písniček je pro nejmenší děti velmi důležité - snadněji se učí a přijímají nové činnosti, nové členy skupiny, přináší jim to pocit jistoty, pomáhá jim to uvědomit si samy sebe, že něco zvládají, že se mohou přidat k ostatním, že někam patří. Toto je potřeba si uvědomit, především vzhledem k nízkému věku dětí v Macešce (většinou 2-4 roky), a také vzhledem k měnícímu se kolektivu.

Společně organizované činnosti jsou nejen předem plánované a navozené, ale také improvizované, kdy využíváme momentální nálady a chuti dětí zabývat se nějakou, v danou chvíli vzniklou aktivitou, nápadem. Organizovaný program pro děti je motivovaný **měsíčními tématy**. Toto téma propojuje společné i individuální aktivity, vede k novým možnostem poznávání sebe, okolí, vztahů i pojmů. Toto téma se odráží ve výtvarných, hudebních, řečových i pohybových aktivitách.

V případě docházky **dítěte se specifickými potřebami** vychází náš přístup vždy z podrobné informovanosti od rodičů, respektujeme jejich požadavky a možnosti dítěte. Případného asistenta zajišťují rodiče po dohodě s námi. Docházku dítěte se specifickými potřebami vždy dobře zvažujeme a dítě přijímáme do kolektivu jen tehdy, jsme-li ve shodě, že to společně zvládneme. V takovém případě jsme připraveni spolupracovat s dalšími odborníky, aby se dítěti dostalo potřebné péče.

Naším cílem je kvalitní všestranná péče o děti a vstřícná spolupráce s rodinou.

Adaptace (zvykání)

Začátek docházky dítěte do kolektivního zařízení vždy přináší změnu a mnohá úskalí pro děti i celou rodinu. Jsme si toho dobře vědomi, proto dbáme na oboustrannou vstřícnou komunikaci ať už přímou nebo telefonickou. Snažíme se dětem i rodičům maximálně pomoci v nácviku odloučení. Dbáme na co nejmenší projevy separační úzkosti, která je u dětí normální a pochopitelná. Vychází z vývojové fáze každého dítěte. Závisí na jeho povahových rysech i na přístupu rodičů. Ve spolupráci s rodiči se maximálně snažíme najít pro všechny přijatelnou cestu k zvyknutí si na pobyt ve skupině a na odloučení.

KROKY K ÚSPĚŠNÉ ADAPTACI:

„Kukanda“: Rodiče s dětmi přicházejí před nástupem (i opakovaně) na odpolední návštěvu. Mají tak možnost zažít atmosféru v Macešce a získat další potřebné informace, poptat se na vše co potřebují, vyslechnout si naše doporučení... Rodiče dostanou do ruky leták se shrnutím nejdůležitějších informací k nástupu do Macešky. My se od rodičů dozvíme o návycích a oblíbených aktivitách jejich dětí, popovídáme si o případných problémech nebo obavách. Uděláme si tak předběžnou představu o povaze a individuálních potřebách dítěte.

Postupný nástup dětí: V praxi se nám také velmi osvědčila metoda „postupného nástupu dětí“ což znamená, že se snažíme zajistit, aby v jednom dni byly přítomny maximálně 2-3 děti, které jsou tu poprvé. Toto zajišťujeme prostřednictvím rozhovoru s rodiči, kdy zjišťujeme, kdo má možnost odložit začátek docházky (o týden nebo dva). Z těchto informací pak vycházíme při úpravě denní docházky v prvních týdnech nového školního roku a přizpůsobíme také personální obsazení.

Pomalý začátek: Dítě přijde napoprvé jen do oběda, tj. do 11hod. kdy se vracíme z procházky. Pokud je to potřeba, je možné dohodnout i dřívější odchod, třeba už po svačince. Pokud to dítě opakovaně dobře zvládá, ideálně když chce samo, přidáme oběd a stejně tak postupujeme i při přidání spaní. Snažíme se dítě motivovat, aby se těšilo na oběd v kolektivu a pak i na spaní. Umožňujeme dětem nosit si s sebou „muchlíka“ - oblíbenou hračku, plyšáka, hajánka, plínku, deku...Někdy také může pomoci fotka usmívajících se rodičů.